

som det ikke engang for en minister er værd at give sig i lag med at læse.

Hr. Knud Enggaard sagde helt klart, at det er meget naturligt, at 50 pct. af budgettet går til det kulturelle område. Men siden hen siger andre, at det ikke er det kulturelle, det drejer sig om, og selv af kulturministeren får man at vide, at Socialdemokratiet ikke er særlig interesseret i det nordiske samarbejde. Og så er det, jeg spørger: Hvad er det så? Er det det nordiske arbejdsmarked? Men arbejdsministeren var heller ikke særlig interesseret, så det kan det jo så heller ikke være.

Så glædede jeg mig til, at nu kom hr. Kent Kirk fra De Konservative, og han kunne nok fortælle mig, hvor det nordiske samarbejde virkelig havde givet pote. Ja, det gjorde han også: Vi har fået Jydske Lov tilbage fra Sverige! Det er selvfølgelig rart, og jeg glæder mig hver gang, jeg går forbi montren, det skal siges her fra talerstolen. Men er det det værd? Undskyld jeg siger det: Kunne vi måske ikke have snakket direkte med svenskerne på et andet tidspunkt?

Vi har selvfølgelig pasunionen, og jeg har hørt fremhævet år efter år efter år efter år, at det er godt, vi har fået den pasunion her i Norden. Jamen vi kan jo ikke blive ved med at sige, at det er det eneste og det mest fornuftige, vi har fået ud af Nordisk Råd, og hvorfor skal vi så blive ved med at holde Rådet oppe på det niveau?

Det glæder mig dog, at jeg også kan konstatere, at Fremskridtspartiet har haft ret i alle de år, vi har sagt, at det kørte i en forkert retning. Alle ordførere har jo faktisk været inde på, at der er noget galt. Man sidder og laver et stykke arbejde, som fungerer dårligt – så har jeg ikke overdrevet det, som de herrer og damer har sagt fra denne talerstol: Arbejdet fungerer dårligt, der skal strukturændringer til, der skal meget til, for at vi overhovedet kan komme frem til noget, som måske kan bruges i dag.

Vi har NATO til at klare forsvars- og sikkerhedssamarbejdet; det er vel alle partier enige om. Men det har altså ikke noget med Nordisk Råd at gøre. Man har prøvet at spørge i Nordisk Råd, om der kan diskuteres sikkerhed, og det ville være glædeligt, hvis man kunne. Men er det ikke i Østersørådet, er det ikke i andre fora, vi diskuterer forsvars- og sikkerhedspolitik for hele det nordiske område?

Med hensyn til at diskutere affaldet på Kola-halvøen og dets skade på miljøet kan jeg kun sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at det gør

vi altså også i alle andre fora. Vi kan ikke blive ved på den måde, og derfor tror jeg nok, det ender med – måske ikke i år, men i hvert fald i løbet af nogle år – at alle de partier, der er begyndt at sætte spørgsmålstegn ved værdien af arbejdet i Nordisk Råd, må erkende, at tiden er løbet fra det.

At ministrene mødes og koordinerer en del af deres EU-samarbejde, og at ministrene mødes og koordinerer en del af deres forsvars- og sikkerhedssamarbejde – det er helt i orden. Men at have hele det store bureaukrati kørende, for at nogle parlamentarikere skal trække en uge ud af kalenderen hist og her for at sidde og diskutere det, vi diskuterer i andre fora, er faktisk en skændsel, og jeg mener ikke, vi har tid for slet ikke at tale om råd til den slags.

Sagt med andre ord og for at komme tilbage til selve redegørelsen fra ministeren: Jeg sad og ventede på at høre, hvor det var, Nordisk Råd kunne have gjort noget, f.eks. i samarbejde med de baltiske lande. Jeg ledte, og jeg ledte, og jeg ledte, men jeg fandt hverken Estland, Letland eller Litauen nævnt ét eneste sted. Men jeg fandt Rusland og Skt. Petersborg, jeg fandt New York, jeg fandt Godthåb, og jeg fandt mange andre steder. Men noget om de steder, hvor man måske kunne opnå noget ved at vise tillid og indlede et samarbejde, fandt jeg ikke i ministerens redegørelse. Det kan godt være, at man ikke kan oversætte »Emil fra Lönneberg« til andre sprog end de nordiske, men helt ærligt: Sikkerheden i vores nærområder kan godt oversættes til alle sprog.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Først en tak til fru Annette Just for den fuldstændig klare ærlighed, der fremgik af fru Annettes tale. Man kan sige efter at have hørt denne tale, at der er ikke huller i fru Annettes uvidenhed om det nordiske samarbejde.

Jeg synes, det er en skændsel, at et parti, der har været her i så mange år, et parti, der har haft repræsentanter i det nordiske samarbejde, sender en ordfører, der tilsyneladende ikke aner noget som helst om, hvad der foregår. Bare som en lille oplysning: Det nordiske samarbejde medfører ingen omkostninger for de nordiske regeringer, det nordiske samarbejde giver overskud. Hvis vi tager Nordisk Investeringsbank, som er en del af det nordiske samarbejde, er det årlige overskud i Nordisk Investeringsbank